

Krigsoprustning i optakten til NATO-topmøde

Mandag, 1. september 2014 – Præsident Obama og den britiske premierminister David Cameron har planer om at tage til NATO-topmødet (Obama stopper op i Estland på vejen, utvivlsomt et budskab i sig selv) og kræve, at NATO-medlemmer hæver deres forsvarsudgifter til mindst 2 % af BNP.

»Det hvide Hus sagde, at militærudgifter havde »topprioritet«, rapporterer briternes The Telegraph. »Men diplomater mener, at anmodningen vil blive afvist af lande, som klager over, at de stadig er i færd med at komme sig over recessionen og nægter at blive krævet til ansvar for et 'tilfældigt' udgiftsmål.«

The Telegraph citerer også tidl. chef for Royal Navy, Lord West, og den tidl. hærchef, Lord Dunnatt, som advarer om, at andre NATO-medlemmer må påtage sig mere af forsvarsbyrden, eller tage følgerne.

General Sir Richard Shirreff, tidl. vicekommandør for NATO, kom med sit eget udbrud i The Independant og hævdede, at Putins »eventyrpolitik« er farligere end den Kolde Krig,

»for vi er tilbage i 1930'erne: demilitariserede vestlige demokratier og svage ledere, for hvem risikoen for krig var bogstavelig talt utrolig, og som stod over for en aggressor, som ikke tøvede med at ændre grænser med magt. NATO står ved en skillevej, og vore politiske ledere må leve op til udfordringen.« Han skriver, at »NATO må ændre fokus til fælles forsvar, det fundament, som NATO er bygget op omkring«, dvs. artikel 5, iflg. hvilken »et angreb på én er et angreb på alle«, og »frem for alt, så betyder det, at alle NATO-medlemmer må øge deres forsvarsudgifter.«

Idet de citerer en artikel i Tysklands Der Spiegel,

rapporterer ITAR-Tass, at Polen og de Baltiske Stater, med tilslutning fra Canada, promoverer en opsigelse af Den grundlæggende Akt mellem NATO og Rusland af 1997.

»Dette skridt vil gøre det muligt at øge troppetallet, som NATO kan udstationere på de tidligere Østbloklandes territorium«,

siger de. Iflg. artiklen i Der Spiegel er den tyske regering imod dette, men oplever, at dens position svækkes.

»Det bliver vanskeligere med hver militære bevægelse, russerne udfører, at håndhæve den tyske position«, sagde en tysk diplomat.

Fra LaRouche-bevægelsen 1. september 2014: Polakkerne presser Tyskland. Og hvad så?

31. august 2014 – I en artikel dateret 27. august, sektionen for »Østlige tilgange« af deres webside, rapporterer *London Economist*, at den polske regering lægger pres på Tyskland for at blive mere fjendtlig over for Rusland. De rapporterer at, i en artikel i avisen *Rzeczpospolita*, anklagede Roma Kuzniar, en udenrigspolitisk rådgiver til den polske præsident Bronislaw Komorowski, Tyskland for eftergivenhed.

»Og hvad så?« svarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche. »Bare endnu en dum polak!«

Kuzniar skrev, at »Putin paralyserer deres handlefrihed på

samme måde, som en slange i ørkenen paralyserer en kanin«, og »Vi må acceptere, at pga. Berlins særlige relation med Rusland, kan vi ikke regne med Tyskland i spørgsmål om regional sikkerhed.« *The Economist* lægger selv yderligere pres i samme stil.

»Hvorfor holder de ikke deres penisser inde i deres bukser?« spurgte LaRouche. »Så ville de ikke have dette problem. Det er det eneste svar, man kan give.«

På EU-topmødet i lørdags, den 30. august, valgtes for første gang en leder fra de tidligere Warszawapagt-lande som præsident for EU-Rådet: Den polske premierminister Donald Tusk. »Og hvad så?«, spurgte LaRouche igen. Den dags *London Daily Telegraph* skrev, »David Cameron scorer EU-sejr, da polsk allieret udnævnes til ny europæisk præsident.« Cameron og Tusk stod imidlertid ikke altid hinanden så nær. I et hyklerisk angreb på EU for »sociale ydelsers-turisme« tidligere på året nævnte Cameron et tal på 55 mio. pund om året, som britiske skatteydere betaler for at underholde børn af immigranter i deres hjemland, de fleste af dem polske. Tusk fordømte ham rasende på det tidspunkt.

Samme EU-topmøde den 30. august gav EU-bureaukratiet opgaven at komme frem til en ny pakke af sanktioner imod Rusland inden for en uge. Nogle af deres ledere siger, at Rusland nu har en uge til at ændre sin politik, før NATO-topmødet den 4.-5. september i Wales. »EU-embedsfolk synes at mene, at disse forholdsregler vil efterlade Rusland så isoleret fra de globale markeder, and der muligvis ikke vil være andre alternativer tilbage for dem end at kapitulere til en politisk løsning«, rapporterede *Deutsche Welle*.

Ja, sandelig! Putin må nok hellere reservere fjernsynstid nu, til sin kapitulation. »Rusland vil ikke ændre sin politik«, sagde LaRouche.

Deutsche Welle har et EU-dokument på den næste fase af

sanktioner, som vil tilføje mange flere navne på listen af bandlyste russiske individer, og som også kunne bandlyse russiske banker og energi- og forsvarsselskaber fra EU-aktiebørser.

»Det er en stor fordel for Rusland«, sagde LaRouche. »Og ved I, hvilken effekt, det vil få på de vesteuropæiske nationer? Det vil lægge dem øde.«

På tapetet til NATO-topmødet den 4.-5. september er også »en ny, fælles udrykningsstyrke på mindst 10.000 mand til at forstærke NATO's styrke som svar på russisk aggression i Ukraine«, rapporterede *Londons Financial Times* den 28. august. »Styrken vil inkorporere enheder fra flyvevåben og flåde, så vel som landtropper, og vil blive anført af britiske kommandører, med andre lande, som bidrager med en række specialtropper og enheder. De involverede lande omfatter i øjeblikket Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland. Canada har også givet udtryk for, at de er interesserede i at deltage.«

»Børnekorstoget«, sagde LaRouche.

Den californiske, demokratiske senior-senator Dianne Feinstein talte til *Meet the Press* i dag, hvor hun sagde, »Jeg mener, der bør være direkte diskussioner med Vladimir Putin. Jeg mener, at han er den enestående personlighed i Rusland. Rusland er et enormt land. Ukraine er et stort land. Krim er væk. Jeg mener, at man bør tage skridt til at sende folk til at tale med ham; at få vores udenrigsminister til at tale personligt med ham. Jeg mener, at det her er dybt personligt for ham. Det mener jeg virkelig. Jeg mener, at det er ham selv, der træffer beslutningerne. Og han nyder meget stor gunst i sit land.«

Feinstein fortsatte, »Folk siger, 'jamen bare vent til sanktionerne bider og økonomien ryger ned'. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at hvis russerne følger ham, og hidtil har de

fulgt ham, så er russerne meget modige og har mange års lidelser bag sig, og de vil være seje nok til at udholde enhver økonomisk vanskelighed«.

»Hun har ret«, sagde LaRouche.

Samtidig, i en scene, der giver en levende erindring om Cape Canaveral i 1960'erne, samledes tusinder af argentinerne spontant her til morgen ved Bariloche-lufthavnen for at fejre luftudskibningen af deres indfødte ARSAT-1kommunikationssatellit til Fransk Guyana, hvor den opsendes i kredsløb i oktober måned. Præsident Cristina Fernandez de Kirchner tweetede, at satellitten viser »kapaciteten til at skabe teknologi som et resultat af statens investering og højt kvalificerede, menneskelige ressourcer.« Kun otte lande i verden kan bygge så komplicerede satellitter, sagde hun.

»Tag lige og se på verdenssituationen et øjeblik«, sagde LaRouche her til eftermiddag. »Hvad har vi? Vi har en flok fjollede fascister fra visse dele af Europa, især fra den forkerte del, så at sige. De er dumme mennesker; de opfører sig dumt; de kræver dumme ting, og jeg mener, at vi stille og roligt skal viske dem af tavlen. Det, der kommer fra de polske kryb, for eksempel, er ting, som vi ikke har noget at gøre med at spille vores tid på. Disse fyre er svindlere, de er bedragere, de er løgnere, de er snydepelse. De duer ikke! Så glem dem! Spil ikke tiden på dem. Samtidig har vi meget værdifulde folk i Europa, inden for forskellige kategorier; de er meget vigtige.

»Men nu har vi de virkelige problemer med fejltagelser, tåbeligheder og fejl i andre dele af Europa, og andre dele af verden. Vi har en vidunderlig verden ud fra BRIKS-standpunktet, en vidunderlig verden. Det, der er sket mht. Afrika; vidunderligt! Det, der er sket i Kina: vidunderligt! Det, der er sket i Indien: vidunderligt! De er vidunderlige, fordi de i deres natur er vidunderlige; de er måske ikke helt

nået frem til modenhed, men de er vidunderlige ting. Alt, hvad vi gør, bør være orienteret mod denne intention. Det skal vi direkte understrege.«

Kiev regimet presser hårdt på for NATO-medlemskab

30. august 2014 – Det ukrainske regime arbejder hårdt på at piske endnu mere hysteri op imod Rusland, inklusive at kræve medlemskab af NATO. Den ukrainske præsident Petro Poroshenko, som er i Bruxelles til det seneste EU-møde, påstod, at »hundreder« af russiske tanks nu er inde i Ukraine. »Ukraine er nu offer for udenlandsk militær aggression og terror«, sagde Poroshenko i Bruxelles forud for EU-topmødet. »Tusindvis af udenlandske tropper og hundreder af udenlandske tanks er nu på ukrainsk territorium.« I Kiev påstod den nationale sikkerhedstalsmand Andrei Lysenko, at russiske tanks havde ødelagt hvert hus i grænsebyen Novosvitlivka.

I går forelagde regimet lovgivning om at fjerne Ukraines officielle, neutrale status og sætte landet på kurs mod NATO-medlemskab. »I overensstemmelse med beslutningen, som Rådet for National Sikkerhed og Forsvar har vedtaget, har Ukraines regering fremlagt et lovforlag for parlamentet, som ophæver den ukrainske stats status som ikke-blok land og etablerer Ukraines kurs mod medlemskab af NATO, for parlamentet til overvejelse«, sagde premierminister Arsenij Jatsenjuk iflg. Interfax Ukraine. Loven vil også forbyde Ukraine at tilslutte sig den Eurasiske Toldunion eller nogen anden »union«, som involverer Rusland. Itar-Tass rapporterede i dag, at tidligere premierminister Julia Timoshenko har meddelt, at hendes

Batkivshchina (Fædreland) Parti snart ville tage initiativ til en landsomfattende folkeafstemning om landets indtræden i NATO. Partiet planlægger at indsamle 3 millioner underskrifter for en folkeafstemning, som ville være på stemmesedlen ved det næste parlamentsvalg den 26. oktober.

Rapporten om det nye lovforslag kom, samtidig med at NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen havde møde med Ukraines repræsentant til NATO, Ihor Dolhov. Efter mødet fordømte Rasmussen (igen) hysterisk Rusland: »Russiske styrker er engageret i direkte, militære operationer inde i Ukraine. Rusland forsyner fortsat separatisterne med tanks, pansrede køretøjer, artilleri og affyringsudstyr«, osv. osv. Han erklærede endvidere, at NATO vil erklære sin »urokkelige støtte« til Kiev-regimet på topmødet i Wales den 4.-5. september.

Fælles ukrainsk-polisk-litauisk militær-brigade planlagt

28. august 2014 – En af de ting, som kan forventes at ske på sidelinjen af NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september, om en uge, er skabelsen af en fælles ukrainsk-polisk-litauisk division. Idéen fremkom første gang i slutningen af maj på foranledning af den tidligere chef for det ukrainske Udenrigsministerium, Andrey Deshchytsia, iflg. den russiske avis Rossiyskaya Gazeta, som husker, at det dengang drejede sig om en bataljon, ikke en brigade. (En brigade består af 3 til 6 bataljoner.) Alt imens dannelsen af denne enhed hverken forbedrer NATO's styrke over for Rusland, eller udgør en alvorlig trussel mod Rusland, så er den nye brigade blot den

første i en hel række af sådanne treparts- og multipartsarrangementer i gråzonen mellem NATO-stater og ikke-NATO-stater.

Idéen om at skabe en fælles enhed promoveres ikke meget i Litauen, men disse planer er allerede blevet godkendt af det ukrainske Forsvarsministerium. Det formodes, at den såkaldte »UkrPolLitBrig« vil være engageret i bevogtning af de deltagende landes grænser. Man har planlagt den 18. juni til at være den dato, hvor dokumentet for brigadens dannelse underskrives. Paradoksalt nok har aftalen ingen underskrifter fra litauerne og polakkerne, men ukrainske officielle dokumenter hævder, at brigaden er ved at blive dannet.

Finland og Sverige forbedrer samarbejde med NATO

28. august 2014 – De nominelt militært neutrale stater, Sverige og Finland, står for at indgå i en »ny samarbejds kvalitet« med NATO med aftaler, der skal underskrives på NATO-topmødet i Wales den 4.-5. september. I et interview med den finske YLE Tv-kanal meddelte forsvarsminister Carl Haglund den planlagte underskrivelse af en sådan aftale i Wales. Et officielt dokument fra den finske regering taler imidlertid endnu kun om en hensigtserklæring, som ikke vil indebære, at landet vil levere tropper til NATO, eller tillade udstationering af alliansens tropper på finsk territorium, samt ville bevare landet neutralt. Det er dog blevet lækket, at Finland ville tilbyde logistisk støtte til NATO-styrker, som opererer i det baltiske område.

Aftalen er ikke uden opposition i Finland, selv i regeringen: Udenrigsminister Erkki Tuomioja har netop bekræftet på Facebook, at landets neutrale status ikke ville blive ændret, og at hverken Finlands eller Nordeuropas stabilitet som helhed ville forbedres, hvis NATO var udstationeret langs med landets grænser mod Rusland.

En ny aftale vil også blive underskrevet af Sverige, som, ulig Finland, iflg. en rapport i Svenska Dagbladet endda ville gå så langt som til at give NATO's hurtige indsatsstyrke lov til ophold og bevægelser på svensk territorium.

NATO vender ryggen til traktaterne med Rusland fra 1997 og 2002

27. august 2014 – Til trods for, at NATO's afgående generalsekretær Anders Fogh Rasmussen i går i Bruxelles sagde, at alliancen »fortsat vil respektere den grundlæggende traktat« med Rusland fra 1997 og 2002, så åbner hans påstand om, at Rusland havde overtrådt denne traktat gennem sin »invasion« af Ukraine Pandoras æske for flere betydningsfulde ændringer i NATO's strategi.

Rasmussen spillede på Polens og de tre Baltiske staters mindreværds kompleks og erklærede, at der ikke længere kunne være

»alliance-medlemmer af første og anden grad, medlemsstater uden betydelige NATO-tropper på deres territorium, og som

ikke kan forsvare sig imod en russisk aggression«.

NATO vil få flere baser i nærheden af dets østlige grænser mod Rusland, og det vil opbygge en hurtig indsatsstyrke, som kan indsættes

»ikke inden for dage eller uger, men inden for få timer«.

Med andre ord foreslår Rasmussen en fremskudt udstationering af NATO-tropper på Ruslands grænse mod Baltikum, en klar overtrædelse af 1997-aftalen, som han hævder, vil blive respekteret.

Rasmussen hævdede, at fordi de tre Baltiske stater har betydelige russiske minoriteter, kunne Moskva bruge dette som påskud til en militærintervention efter det, som han påstod, var den »invasionsmodel«, som blev brugt imod Ukraine. Mens Rasmussen talte, bekræftede NATO sidste uges lækkede oplysning om, at Danmark vil tilslutte sig Vestens missilskjold (imod Rusland) med en speciel antimissil-fregat, som skal udstationeres i Det baltiske Hav. Rasmussen undveg at kommentere det polsk-baltiske initiativ for NATO-topmødet en uge fra i dag om, at de planlagte missilforsvarssystemer officielt skal rettes mod Rusland, og således gøre en ende på bedrageriet med, at systemet var rettet mod Iran.

Mens Rasmussen talte, rapporterede det lettiske nyhedsagentur LETA, at landet vil være vært for en multinational militærøvelse med kodenavnet »Steadfast Javelin II« fra 1.-10. september, som vil inkludere 1.000 styrker fra USA, Canada, Italien, Tyskland, Bulgarien og Letland, som vil arbejde sammen for at udvikle inter-operabilitet mellem NATO's allierede, bevæbnede styrker og forbedre disses planlægning, koordinering, organisering og udførelseskapacitet.

En anden militærøvelse med kodenavnet »Sølvpil 2014«, vil løbe af stablen i Letland fra 29. sep.-6. okt., i hvilken lettiske styrker vil få tilslutning fra henved 1.000 tropper fra Estland, USA og Storbritannien (UK).

Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at dette alt sammen er det desperate Britiske Imperiums værk, som står over for en bankerot, der ikke kan stoppes. Især det polsk-baltiske forslag om at rette BMD-systemet mod Rusland, bemærkede LaRouche, vil give meget hårdt bagslag mod regionens nationer, som virkelig ikke vil have et sådant opgør.

Europa; NATO-topmøde; Stop 3. Verdenskrig

Polen og de Baltiske Stater ønsker NATO's BMD-system rettet mod Rusland

25. august 2014 – Tysklands Der Spiegel rapporterede til morgen, at Polen og de Baltiske Stater Litauen, Estland og Letland presser på, for at NATO skal ændre retningen af det ballistiske missilforsvarssystem, som det er i færd med at installere i Polen og Rumænien, så det peger mod Rusland.

»I optakten til næste uges NATO-topmøde opfordrede de fire lande de øvrige medlemmer til at enes om, at sproget ved topmødet vil bane vejen for denne plan, rapporterer Der Spiegel. »De føler sig truet af Ruslands intervention i Ukraine.«

Tyskland og andre NATO-medlemmer siges imidlertid at være imod, fordi de mener, at en sådan forandring vil modsige, hvad NATO allerede har sagt om systemet – at det bliver installeret for at imødegå truslen fra Iran, og ikke kan imødegå Ruslands

atomafskrækkelsespotentialer – og derfor unødvendigt provokere Rusland. Ria Novostitilføjer, at de fire lande

»indtrængende har opfordret militærblokken til at nævne Moskva som en potentiel aggressor i dets kommuniké fra topmødet og til at indkode forholdsregler mod Rusland i dokumentet, som de gjorde det med Iran.«

Helga Zepp-LaRouche: I stedet for at blive ofre i Obamas krigsspil: Vi skal skabe det andet økonomiske mirakel sammen med Kina!

29. marts 2014 – Forfatteren af et klassisk, historisk drama kunne ikke have fremstillet den fundamentale forskel bedre på scenen: De på hinanden følgende begivenheder, hvor præsident Obama deltager i forskellige topmøder i Europa, og den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Holland, Frankrig, Tyskland og Belgien, har præsenteret to direkte modstridende muligheder for Tyskland og Europa. I Obamas krigsspil er Tyskland blot den undværlige, geostrategiske spillebold, som sluttelig skal betale regningen for

sanktionsspiralen mod Rusland, og på hvis territorium en truende krig ville finde sted. Samarbejdet med Xi Jinpings perspektiv om opbygningen af den Nye Silkevej gør det derimod muligt for Tyskland at skabe det andet økonomiske mirakel.

I øjeblikket bobler det under overfladen i Tyskland. Et mere eller mindre voksende antal mennesker bliver bevidste om, at vi har nået et nyt faseskifte. Reaktionen på Obamas »åbningstale« i Bruxelles, hvor han dels bebudede en forstærket militær tilstedeværelse i Polen og De baltiske Stater og endda stillede udstationering af NATO-styrker længere mod øst ved den russiske grænse i udsigt, dels bebudede en optrapning af de amerikanske sanktioner mod Rusland samt forsøgte at lægge pres på Europa om at gøre det samme, reflekterer den skrøbelighed, som i mellemtiden har udviklet sig i den vestlige alliance: Mens Obama, Cameron, Barroso og Van Rompuy fører sig frem som entusiastiske forkæmpere for den imperiale optrapning, der består i, at det 23 år lange forsøg på at fremrykke NATO's og EU's udvidelse mod øst nu, efter den russiske modstand på Krim, skal efterfølges af en optrapning af sanktionerne, så befinder de øvrige statschefer sig i et dybt dilemma med hensyn til denne politiks strategiske konsekvenser, herunder den voksende krigsfare. Og i befolkningen er et oprør i færd med at udvikle sig, hvor både vreden over den uforskammede mediemanipulation, såvel som den totale desillusionering over Obamas sande karakter, vokser.

Forbundskansler Merkel ærgrede sig på atomtopmødet helt sikkert over Obamas upassende idé om at overrumple statscheferne til at deltage i et interaktivt atomkrigsspil (!), men spillede dog alligevel med! Stedt over for den umiddelbare fare for, at situationen i Ukraine har potentiale til at udvikle sig til en atomkrig, såvel som muligheden for, at sagen om det forsvundne malaysiske fly handler om et asiatisk »11. september«-terrorangreb, altså virkelighedens globale krigsfare, var der noget mere end makabert over idéen

om, at statslederne skulle øve sig på en krigssimulering på deres tablets. Makaber er også Obamas henvisning til den lære, der står skrevet på det europæiske kontinents kirkegårde: »Vi konfronteres med det synspunkt, at større nationer kan undertrykke de mindre for at få deres vilje«, understregede Obama – og med det mente han sikkert Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien, for slet ikke at tale om Panama og Somalia.

At Obama dernæst, af alle de fascinerende, mulige kulturskatte, som man kan besøge i den evige stad, under sit besøg i Rom lige netop ønskede at se Colosseum, skærer hans selvopfattelse ud i pap; en italiensk sladderwebsite offentliggjorde oven i købet en fotomontage af Obama iført Nero-udstyr foran det brændende Rom.

I Tyskland er der i mellemtiden opstået en udbredt erkendelse af, at det virkelige offer for en optrapning af sanktionerne mod Rusland sluttelig ville blive den tyske økonomi, de tyske arbejdspladser og befolkningens levestandard. En hel række repræsentanter for industrien, men frem for alt politikere i den ældre generation, der stadig har et meget godt begreb om, hvad det vil sige, på sit eget territorium at være udsat for en krig, som denne gang ville blive en atomkrig og den sidste krig, fordi den ville føre til menneskehedens udslettelse, har klart og tydeligt udtalt sig offentligt imod den fortolkning, at Rusland og Putin skulle være skurkene i denne konflikt. Günter Verheugen, tidl. EU-kommissær, Harald Kujat, tidl. generalinspektør for forbundshæren, Volker Treier, viceadministrerende direktør for DIHK, Max Otte, økonom, Dirk Müller, analytiker, Peter Gauweiler, vicepræsident for CSU, Gregor Gysi, leder af oppositionen i Forbundsdagen, Helmut Schmidt, tidl. forbundskansler, Erhard Eppler, tidl. leder af SPD's kommission for grundværdier og præsident for Kirkedagen, og Horst Teltschik, tidl. leder af Sikkerhedskonferencen i München, for blot at nævne nogle, tog ordet og gik op imod dæmoniseringen af Rusland, som af massemedierne og imperiets repræsentanter bedrives på en måde, som ville have fået dr.

Goebbels til at blegne af skam. Man går herved frem efter Bertrand Russels princip, at massepsykologi og moderne propagandametoder vil sørge for at overbevise menneskene om, at sne er sort.

Gennem det skabte, anti-russiske hysteri er det meningen, at man skal glemme, at Vesten, NATO og EU har brudt alle løfter, som blev givet efter Sovjetunionens sammenbrud. Skridt for skridt er NATO's og EU's udvidelse mod øst til Ruslands grænser blevet drevet fremad og systematisk optrappet frem til det punkt, hvor Rusland, af geostrategiske årsager, ikke længere ville kunne forsvares – nemlig gennem Ukraines integration i Vesten og tabet af adgangen til Sortehavet.

Dog, den vilkårlige fortolkning af folkeretten fra USA's og EU's side, som netop godkendte et kup i Kiev, der var finansieret af og havde forbindelse til udlandet, og som bragte nazister til magten, men ikke godkender flertallet af Krimbefolkningens ønske om at høre til Rusland, hævner sig allerede. For marionetterne insisterer frækt på deres eget liv: parlamentariker fra Svoboda, Igor Miroschnitschenko, der såmænd bare også er medlem af parlamentsudvalget for pressefrihed, tæver chefen for det ukrainske statsfjernsyn, og Julia Timosjenko er, iflg. en optagelse af en telefonsamtale, parat til at »tage en Kalaschnikov i hånden og skyde den skiderik [Putin] i hovedet.« Hun har desuden et problem med voldsfantasier: »Jeg vil rejse et oprør i hele verden, så snart jeg kan, så der – for pokker – ikke bliver så meget som en afbrændt mark tilbage af Rusland.«

Hvilken ånd, disse vestens skakbrikker er børn af, stod imidlertid allerede på forhånd klart. Den amerikanske regering og EU har imidlertid mistet enhver legitimitet og troværdighed med deres skrappelløse udnyttelse af disse elementer.

I mange private kredse, i alle mulige foreninger og organisationer, finder der imidlertid i øjeblikket en debat sted, hvor nødvendigheden af at forsvare Tysklands interesser

bliver diskuteret med en alvor og en lidenskab, som endnu aldrig tidligere er forekommet i hele den tyske forbundsrepublikks historie. Nu, hvor man begriber, at de krævede sanktioner mod Rusland først og fremmest er rettet imod Tysklands interesser, og at der består en fare for, at vi for tredje gang bliver trukket ind i en verdenskrig af geostrategiske grunde, reflekterer man i private kredse over historiens lange buer, der strækker sig fra Bismarck over Versailles- og Rapallo-traktaterne, over finansieringen af Hitler via chefen for Bank of England, Montagu Norman, og Prescott Bush, farfar til George W., og frem til omstændighederne omkring genforeningen og den påtvungne euro.

Den kinesiske statspræsident Xi Jinpings besøg og hans omfattende tilbud til Frankrig og Tyskland om samarbejde kom i denne situation som en forjættelse om fremtiden. For i stedet for at blive trukket ned i malstrømmen med konfrontationen mellem NATO og Rusland, findes der så sandelig det alternativ, at de europæiske stater genvinder suveræniteten over deres egen valutapolitik og økonomiske politik og i en ny, eurasisk alliance i fællesskab medvirker i opbygningen af Den eurasiske Landbro.

Ved denne opbygning drejer det sig ikke blot om de omfattende milliardkontrakter og joint-venture-aftaler for bilproducenter, specialprodukter, modehuse, miljøforetagender, elektromobilitet, kredsløbsøkonomi og mange flere sektorer, som utvivlsomt er af allerstørste vigtighed for den tyske eksportøkonomi og know-how. Det drejer sig om muligheden for at komme ud af den aktuelle geostrategiske konfrontationsdynamik og medvirke til en fælles fredsorden for det 21. århundrede.

At nå frem til dette bedre fremtidsperspektiv vil sandsynligvis ikke ske uden større omvæltninger. For det transatlantiske finanssystem står foran sin totale disintegration, som kan blive udløst af en bankerot af blot én af TBTF-bankerne (der angiveligt skulle være for store til, at

man kan lade dem gå bankerot). Federal Reserves seneste stresstest gjorde det, trods al massage af kendsgerningerne, tydeligt, at Citigroup er massivt underkapitaliseret og overeksponeret. Den bank, som i 2008 fik det største beløb i redningspakker, har fem år senere endnu ikke bragt sit hus i orden. Ifølge Pam Martens og bloggen »Wall Street on Parade« er bankernes insolvensrate i dag højere, end den var på krisens højdepunkt i 2009. Hvis bail-in-forordningen i Enhedsmekanismen for Afvikling (SRM) i den allernærmeste fremtid skulle blive taget i anvendelse, truer det absolutte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem.

Alternativet til det kaos, som herved truer, består i en indføring i rette tid af et bankopdelingsystem i traditionen efter Roosevelts Glass/Steagall-lov, som sætter det område af banksektoren, som har at gøre med den fysiske realøkonomi, under beskyttelse. Når finanssystemets virtuelle kasinodel først er afskrevet, kan et kreditsystem i traditionen efter USA's første finansminister, Alexander Hamilton, træde i stedet og finansiere den Nye Silkevejs langsigtede projekter som en del af genopbygningen af verdensøkonomien.

Så bliver samarbejdet mellem verdensøkonomiens »to søjler«, Kina og Tyskland, som Xi Jinping har udtrykt det, begyndelsen til en ny epoke med samarbejde mellem denne verdens nationer. Og denne nye økonomiske orden må være inkluderende og også omfatte Rusland og USA. Tyskland kan og må gøre udslaget!

Vælg BüSo[1] ind i Europa-Parlamentet!

Foto: Den franske præsident Hollande modtager den kinesiske præsident Xi og frue til statsmidag i Elysée-palæet. 2014.

[1] Partiet Bürgerrechtsbewegung Solidarität med Helga Zepp-LaRouche som formand stiller op til Europa-Parlamentsvalget i

Tyskland den 25. maj. (-red.)

Følg med i BüSos valgkampagne på: <http://www.bueso.de/>

Obama rykker NATO nærmere en konfrontation med Rusland

27. marts 2014 – Trods påstande om det modsatte har præsident Obama, sammen med visse af sine europæiske allierede, rykket NATO nærmere en konfrontation med Rusland med sin rejse til Europa i denne uge. Obamas vice-nationale rådgiver Ben Rhodes sagde til reportere, der var med på præsidentens rejse til Rom i går, at USA, sammen med andre af sine NATO-allierede, vil øge styrkerne i Østeuropa som respons på Ruslands angivelige aggression imod Ukraine.

Selv om han var knap med detaljer mht. hvilken styrkeforøgelse man tænker på, sagde Rhodes, at idéen var at stille »en permanent tilstedeværelse til rådighed for at berolige vore allierede«. Han ville ikke sige, hvilke specifikke lande, der ville få yderligere amerikanske styrker, men iflg. *Associated Press* bemærkede han, at USA er særlig bekymret for Polen og de Baltiske stater. I Den britiske premierminister David Camerons erklæring til parlamentet i går lød der også et ekko af temaet om Polen og Baltikum.

»Vi bør gøre alt, vi kan, for at berolige Letland, Litauen og Estland og i Polen om, at vi virkelig tror på deres NATO-medlemskab og de garantier, vi har givet dem«, sagde han.

Og i Washington skyndte den britiske forsvarsminister Phillip Hammond sig at berolige sine værter om, at sidste års afstemning i Underhuset imod at gå i krig mod Syrien ikke

betød, at Storbritannien havde mistet sin appetit på udenlandske militærinterventioner (som *The Telegraph* skriver det).

»Vi er fortsat fast besluttet på at spille vores rolle på verdensscenen og gøre det som partner og allieret til USA«, sagde han i går. I en tale på den britiske ambassade insisterede Hammond også på, at Vesten havde udelukket militæraktion imod Rusland, men bestemt ikke økonomisk krigsførelse.

»Vi har truffet en klar beslutning om, at den korrekte respons primært er diplomatisk, økonomisk og inden for energipolitik«, sagde han. »Den russiske økonomi er en akilleshæl. Kapital flygter ud af det russiske system som svar på de aktuelle begivenheder. Rusland er sårbar over for Vestens beslutninger om at investere i større energimæssig uafhængighed [for Europa] fra Rusland.«

Problemet er, naturligvis, at NATO faktisk ikke har den nødvendige konventionelle militærstyrke til at føre krig mod Rusland, hvilket betyder, at krig med sig bringer faren for en nuklear optrapning, selv om det ikke er alle, der vil indrømme det. »De begrænsede styrker på jorden i Europa er ikke beregnet til pludselig at sætte magt ind over for Rusland i løbet af nogle få dage«, sagde Anthony H. Cordesman, en militæranalytiker ved Center for Strategic and International Studies, til *New York Times*. »Grundlæggende set er det mest konstruktive, man kan gøre, ikke at skabe en sådan udfordring, at Rusland ville føle sig tvunget til at respondere.« Det er sandelig sandt, for hvem, der er fornuftig.

Alle disse rygter, der skaber frygt, som sættes i omløb om Rusland, har imidlertid forårsaget, at der er udbrudt en debat i både Sverige og Finland om, hvorvidt disse to lande burde være medlemmer af NATO eller ej. En meningsmåling i Finland fandt, at flertallet af finnerne imidlertid foretrak en

militær alliance med Sverige frem for at gå med i NATO. Debatten i Sverige om at tilslutte sig NATO har nået feberagtige højder, men meningsmålinger dér rapporterer, at flertallet af svenskere også er imod en tilslutning til NATO. Pensioneret general Gustav Hägglund, tidligere chef for Finlands forsvarsstyrker, sagde til *Defense News*, at, i et demokrati er det sundt at have en debat om landets fremtidige forsvarspolitik, men

»Jeg tror ikke, Rusland udgør en fare for Finland.«

Finland, som har en lang grænse mod Rusland, har en anden historie mht. Rusland end landene i Østeuropa.

»Rusland ville ikke vove at komme her«, sagde han. »De ville få en blodig næse, og det ved de«.

Foto: Obama inspicerer Roms Æresgarde

For fem år siden afslører dokumenter NATO's løgne om Udvidelse mod Øst

23. marts 2014 – I deres krav om skriftlige, legale garantier fra NATO om, at dets BMD-system *ikke* er rettet mod Rusland, har den russiske regering uophørligt taget spørgsmålet om brudte løfter fra amerikanske regeringseksponenter fra 1990 op, om at NATO ikke ville bevæge sig »en tomme« mod Øst. Vestlige ledere har gentagne gange benægtet, at et sådant løfte er afgivet.

Siden 1999, har NATO annekteret 12 lande, som har været medlem af Warszawa-pagten. Tre af disse var medlemmer af selve

Sovjetunionen.

Hvad er sandheden? Lad os se beviserne.

Et indlæg på *Spiegel Online* publiceret den 26. november 2009 citerer fra den dengang nyligt ophævede hemmeligstempling af vestlige dokumenter, som viser Vestens løgnagtige påstande. Dokumenterne styrker de russiske statslederes erklæringer om, at Vesten brød sine løfter.

Spiegel Online: »Der kan ikke være nogen diskussion om det, som forsvarsministeren [James Baker III] sagde den 9. februar 1990 i den pragtfulde St. Katarina-hal i Kreml. Med Bakers ord, så 'bliver der ikke en tomme udvidelse mod øst af NATO's jurisdiktion over NATO-styrker', under forudsætning af, at Sovjetunionen går med til et NATO-medlemskab af det genforenede Tyskland. Det ville Moskva tænke over, sagde Gorbatsjov, men tilføjede: 'enhver udvidelse af NATO's zone er uacceptabel.'«

Alligevel, som den daværende russiske præsident Dmitri Medvedev sagde i november 2009, fik Rusland »intet af det, vi blev forsikret om – nemlig, at NATO ikke ville ekspandere i det uendelige mod øst, og at der kontinuerligt ville blive taget hensyn til vore interesser.«

Spiegel Online skrev: »Datidens politiske ledere er i dag ældre herrer, der ikke nødvendigvis altid finder det let at huske præcist, hvad der skete dengang.« Men optegnelserne viser, f.eks., at den 10. februar 1990 sagde den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher til den sovjetiske udenrigsminister Eduard Sjevardnadse, »Vi er bevidst om, at NATO-medlemskab af et forenet Tyskland rejser komplicerede spørgsmål. For os er imidlertid en ting sikkert: NATO vil ikke ekspandere mod øst.« Og fordi konverteringen kredser hovedsageligt om Østtyskland, tilføjede Genscher eksplicit: »For så vidt angår ikke-udvidelsen af NATO, gælder dette også generelt.«

Susan Rice klager over russiske øvelser, mens NATO gennemfører øvelser derudad

Obamaregeringen, opsat som den er på at »beskytte« verden fra ikkeeksisterende russisk aggression, gav fredag udtryk for tvivl om Ruslands hensigter mht. dets udstationering af tropper i områder af landet, som ligger i den modsatte ende af det sydøstlige Ukraine. Den nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice tror ikke på, at disse russiske tropper blot foretager træningsøvelser.

»Det er ikke klart, hvad dette signalerer«, sagde hun fredag under en briefing i Det hvide Hus. »Deres tidligere praksis og gabt mellem, hvad de har sagt, og hvad de har gjort, taget i betragtning, overvåger vi naturligvis situationen med skepsis.«

Unavngivne højtplacerede embedsmænd i Pentagon sagde til *Washington Post*, at de deler Rices bekymringer og følger de russiske militæraktiviteter »med voksende uro« og usikkerhed om den russiske præsident Putins »ambitioner.«

»De russiske styrker forstærkes, med hovedparten langs med Ukraines østgrænse«, sagde en embedsmand. »Det er vores synspunkt, at de ikke udelukker nogen muligheder, inkl. at gå ind, absolut. Hvis de vælger at gøre det, ville vi simpelt hen ikke få meget forvarsel.«

Alt imens Rice klager, og Pentagon er alarmerede, fortsætter NATO sine øvelser i Østeuropa, med planer om at udvide dem. Den amerikanske ambassadør til Polen Stephen Mull sagde i går, at diskussioner var i gang om at udvide de øvelser, flyvevåbnet foretager på Lask-flyvebasen i det centrale Polen til at inkludere fem andre Østeuropæiske lande og de Baltiske Stater. Der er allerede udstationeret et dusin F-16 jagerfly og 300 folk i Lask til øvelserne, og 10 amerikanske F-15'er er udstationeret i Litauen til NATO's flypatruljeringsmission i

Baltikum. Den franske forsvarsminister Jean-Yves Le Drian tilbød, under et besøg i Estland, at levere fire franske jagerfly til Baltikum og muligvis yderligere jagere og et AWACS-fly til Polen.

I Bulgarien startede Exercise Saber Guardian i går, med 1300 tropper fra 12 forskellige NATO-lande og partnerlande – af hvilke det ene er Ukraine – og som »har til formål at øge den regionale fleksibilitet, bevare og forstærke NATO's evne til at operere sammen og lette den multinationale træning«, iflg. en talsmand fra den amerikanske hær.

USS Donald Cook gør klar til at udføre BMD-patrolje – kunne også sejle til Østersøen

Det ankom for blot en uge siden til Rota, Spanien, men USS Donald Cook gør sig allerede klar til sin første BMD-udstationering en gang i næste måned, ifølge en profil af skibet, udlagt af Stars & Stripes i går. Alt imens en stor del af artiklen vedrører de sociale og logistiske aspekter af flytningen af skibet tværs over Atlanten, talte skibets skipper, kommandør Scott A. Jones, også om dets mission. Donald Cook er det første af fire skibe, som vil være en del af NATO's missilforsvarssystem, sammen med landbaserede installeringer i Polen og Rumænien, samt en radarinstallation i Tyrkiet. Ifølge S&S vil de fire skibes operationelle tempo blive højt, fire måneder med aktiv tjeneste og fire måneder uden, og de vil også udføre opgaver for den 6. amerikanske

flåde og NATO, ved siden af missilforsvar.

Jones indikerede også, at skibene muligvis også vil udføre missioner andre steder end i det østlige Middelhav. »Middelhavet vil helt bestemt blive vores primære fokusområde, siden vi herfra har de bedste muligheder for at støtte Europas ballistiske missilforsvar«, sagde han. »Men der er bestemt muligheder for at sejle op i Atlanten, op til Storbritannien, til det Baltiske Hav (Østersøen).

Hvis Donald Cook eller nogle af hendes søsterskibe sejler ind i det Baltiske Hav, vil Rusland højst sandsynligt sige noget. I august måned 2011 udstedte Dmitri Rogozin, som dengang var Ruslands ambassadør til NATO, en meget spids advarsel om NATO's udvidelse af sit missilforsvar ud over Middelhavet. »Alene kendsgerningen om at udstationere amerikansk, militært missilforsvarsinfrastruktur i de nordlige have er en virkelig provokation med hensyn til processen for nedrustning«, sagde Rogozin iht. en AFP-rapport (Agence France-Presse) fra 8. august, 2011. »Hvorfor er der ingen, der giver garantier for, at en amerikansk flåde, udstyret med Aegis interceptor-systemer, ikke vil blive udstationeret i de nordlige have?« Rogozin tilføjede, at hvis der ikke havde været sådanne planer, ville han have fået »et meget bestemt negativt svar«, men han fik ikke noget klart svar på dette fra NATO.

Den russiske ambassadør til NATO: Diskussionerne om BMD er udtømt;

med mindre USA og NATO leverer garantier

I en genfremsættelse på det rette tidspunkt af en mangeårig russisk politik om det NATO-amerikanske Anti-Ballistiske Missilforsvarssystem, som er i færd med at blive opstillet for at inddæmme Rusland og gennemtvinge dets strategiske kapitulation over for det britiske monarkis politik, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, til Russia 24 Tv-kanal i går:

»Vi kan gå i ring, indkalde møder; men hvis det ikke lykkes os at løse det fundamentale spørgsmål om at fremkomme med pålidelige legale garantier om, at USA's og NATO's missilsystem ikke er rettet mod russiske styrker til atomafskrækkelse, kan vi ikke forvente fremskridt« i ABM-diskussionen.

RIA Novosti rapporterede, at Grushko tilføjede: »Hvis vore partnere ikke er rede til at give os denne information, så har vi ingen chancer for at nå frem til en aftale. Jeg ser ingen mulighed for dette.« Både nuværende præsident Vladimir Putin og daværende præsident Dmitri Medvedev har i vendinger, der ikke kan misforstås, erklæret, at den ensidige opstilling af USA-NATO AMB er strategisk uacceptabelt for Rusland, og at de vil tage de nødvendige modforholdsregler, før systemet er fuldt operationelt.

Ruslands gen. Ivashov:

»Jeg formoder, at

Udenrigsministeriet forstår, vi er i krig«

I et interview publiceret 10. februar af km.ru, udstedte gen. Leonid Ivashov, den tidl. chef for udenrigsrelationer i det russiske Forsvarsministerium og nuværende præsident for Akademiet for Geopolitiske Studier, en skarp advarsel om karakteren af den strategiske krise, der er under udfoldelse i Ukraine:

»De [embedsmænd fra Den europæiske Union og den amerikanske udenrigsminister John Kerry] har tilsyneladende fuldt ud forpligtet sig, og er fortsat forpligtet, til et dybtgående og grundigt studie af Dr. Goebbels' doktrin ... De fremlægger alting baglæns i forhold til virkeligheden. Det er en af de opskrifter, som nazi-propagandaen anvendte med størst held: ... De anklager den part, der forsvarer sig, for aggression. Det, vi ser i Ukraine og i Syrien, er et vestligt projekt, en ny slags krig: begge steder ser man en tydelig anti-russisk fremgangsmåde, og som det er almindelig kendt, så begynder krige i dag med psykologisk krigsførelse og informationskrigsførelse ... «

»Jeg formoder, at Udenrigsministeriet forstår, at vi er i krig, og at krige har deres egne love ... Efter informationskrigen forbereder de en krig til lands og til vands i Ukraine. Kerry og Obama opmuntrer i Kiev til det, de undertrykker hårdt i deres land. Europæiske ledere bryder uautoriserede demonstrationer med brandslanger og kaster demonstranter i fængsel, hvorimod de i Ukraines tilfælde gør det stik modsatte, og oven i købet truer Rusland. Logisk set er dette en del af en informationskrig.«

»Husk på, at, under dække af informationshurlumhejet, er amerikanske skibe ved at sejle ind i Sortehavet, dvs. nær Ukraine. De sender marinesoldater, og de er også begyndt at

udstationere flere tanks i Europa ... Efter informationskrigen forbereder de en operation til lands og til vands. Muligvis også i luften.«

»Scenariet kunne være det følgende: driv Ukraine frem til et sammenbrudspunkt, skyd hele skylden på Janukovitj og Rusland, for derefter at sige, at NATO simpelt hen ikke bare kan se på, og så sende sine tropper ind for at genoprette orden. Dernæst vil en overgangsregering blive dannet, som det skete i Irak og Kosova, og NATO ville overtage kontrollen over det hele. Den historiske erfaring viser, at vi før har gennemlevet lignende situationer. Men før dette, bliver de nødt til at retfærdiggøre aggressionen med informationskrig ... «

»De har ikke engang lært [oppositionslederne] Klitchko, Yetsenyuk og Tyahnybok at køre en effektiv regering. Hovedsagen er, at de tager magten og ødelægger den ukrainske stat.«

Gen. Ivashov har været en aktiv deltager i Ruslands i stigende grad indflydelsesrige Izborsk Clubs gruppe af intellektuelle og er medforfatter af dens hvidbog om militærstrategi fra begyndelsen af 2013.

(Se artiklen »U.S. Moves toward Nuclear First Strike Capability« af Carl Osgood og Rachel Douglas, EIR, 15. marts 2013,

http://www.larouchepub.com/other/2013/4011nuke_first_strike.html.)